

Referint-se a l'Estatut, el diputat regionalista senyor Estelrich ha declarat:

"Tota la responsabilitat ha de concentrar-se sobre els diputats de l'Esquerra, que han portat fins ara totes les iniciatives"

Ben entès, senyors de la Lliga: N'hem acceptat tota la responsabilitat, i en reclamarem tot el mèrit.

LES ASPIRACIONS DE CATALUNYA SERAN ATESES PER LA REPUBLICA

La Comissió parlamentària que tenia en estudi l'Estatut ha emès dictamen.-Els representants catalans han formulat un vot particular a favor de la simple coordinació del projecte votat per Catalunya amb la Constitució

EL PRESIDENT DE LA COMISSIO DONA COMPTE DELS ACORDS PRESOS

MADRID, 8. — Després de la reunió de la Comissió d'Estatuts el president de la mateixa, Lluís Bello, donà la següent nota: "La Comissió de Estatuts ha terminat esta matí el seu treball, sobre el de Catalunya, redactant el títol 4.º relatiu a la Hacienda de la Generalitat. Les bases del article són les següents: Catalunya contribueix a sufragar las cargas del Estado, con los recursos que constituyen la Hacienda, exceptuados los cedidos a la Generalidad, que son la contribución territorial, la industrial, un 50 por 100 del rendimiento del impuesto del Timbre y otros de escaso volumen. Se ha establecido un principio de respeto sobre los recursos que constituyen las bases de imposición de las Haciendas locales. Se determina el medio hábil para llegar a la implantación del impuesto sobre la renta, sin detrimento de la Hacienda de la Generalidad. El impuesto de utilidades se ha reservado al Estado, y su exacción a Cataluña, que deberá satisfacer una cuota fija anual revisable cada cinco años, cuyo importe será el promedio de la recaudación en el anterior quinquenio, más una nota adicional variable, consistente en un tanto por ciento del rendimiento anual sobre la cuota fija, con sujeción a normas semejantes. Se reserva al Estado el impuesto del Timbre y la recaudación a la Generalidad. Las normas para la ejecución de estos servicios, se fijarán por convenio entre el Estado y la Generalidad, revisando cada cinco años, y que cualquiera de las partes podrá rescindir a su vencimiento, previo aviso, con seis meses de antelación. La recaudación de todos los demás recursos del Estado, se hará por la Generalidad y por medio de cobranza consignada en el presupuesto de la Hacienda pública, y mediante convenios también revisables y rescindibles. El Estado podrá imponer nuevas contribuciones directas, pues ha desaparecido en el dictamen la prescripción que tenía el proyecto de Estatuto en sentido contrario. También puede imponer tributos distintos a los cedidos a la Generalidad, pero de acuerdo con la Hacienda de la República, para evitar que estén en contraposición con los del Estado. En la Comisión han aparecido distintos criterios. Los más extremos, han sido el del Sr. Royo Villanova i el de los representantes catalanes, apoyados por el federal Sr. Valle i el vasco Sr. Basterrechea. En la reunión de hoy ha recaído votación para decidir ante una fórmula que conceda las tres contribuciones directas a la Generalidad, y ésta que acabamos de citar, y que no ha tenido mayoría de votos, propuesta por el diputado radical Sr. Lara, y apoyada por el presidente Sr. Bello, con el asentimiento de la mayoría de los representantes socialistas y de los radicales socialistas. Se ha abstenido el Sr. Iranzo, de la minoría al Servicio de la República y el Sr. García Lozano del partido conservador de la República."

canal y procesal, y en cuanto a la legislación civil la forma del matrimonio, la ordenación de registros e hipotecas, las bases de las obligaciones contractuales y cuanto se refiera a los estatutos personales y formalidades precisas para resolver los conflictos entre las diferentes legislaciones civiles de España. La ejecución de las leyes sociales estará sometida a la inspección del Gobierno de la República para garantizar su estricto cumplimiento y el de los tratados internacionales que afecten a la materia. 2.º-Ejecución de la propiedad intelectual y de la propiedad industrial. 3.º-Eficacia del comunicado oficial de documentos públicos. 4.º-Pesas y medidas. 5.º-Régimen minero y bases mínimas sobre montes, agricultura y ganadería, y en cuanto afecte a la defensa de la riqueza y de la economía nacional. 6.º-Ferrocarriles, carreteras, canales, teléfonos y puertos, de interés general, quedando a salvo para el Estado la reversión y dominio de los primeros, y la ejecución directa que pueda reservarse. 7.º-Bases mínimas de la legislación sanitaria interior. 8.º-Régimen de seguridad general y social. 9.º-Legislación de aguas, caza y pesca fluvial, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo catorce de la Constitución. 10.º-Régimen de prensa, asociaciones, reuniones y espectáculos públicos. 11.º-Derecho de expropiación, quedando siempre salvo la facultad del Estado para ejecutar por sí, las obras que le sean pecuniarias. 12.º-Socialización de las riquezas naturales y empresas económicas, delimitándose para su legislación las de las facultades que el Estado tiene reconocidas. 13.º-La organización de servicios de aviación civil y de la radio-difusión de Cataluña."

ceptos que por este Estatuto se transfieren a la Generalidad. Artículo 18. — La República cede a la Generalidad las siguientes contribuciones e impuestos: a) La contribución territorial, rústica y urbana con los recargos que se cobren sobre ella, debiendo abonar a los Ayuntamientos las participaciones que les correspondan. b) Las contribuciones industrial y de comercio, con los recargos correspondientes y con iguales obligaciones respecto de estos. c) El producto del canon por superficie impuesto sobre las explotaciones mineras. d) El veinte por ciento de propiedades. e) El diez por ciento de aprovechamientos forestales. f) El diez por ciento de pesas y medidas. g) El cinco por ciento de administración y cobranza. h) Una participación del cincuenta y tres por ciento en el impuesto del timbre. Artículo 19. — La hacienda de la República respetará los actuales ingresos de las haciendas locales sin someterlas a nuevos gravámenes. El impuesto de pagos al Estado se aplicará en el territorio estatutario únicamente a los pagos que hayan de verificarse directamente a la hacienda pública. Si el Estado crea el impuesto sobre la renta, y con tal motivo suprime algunas de las contribuciones cedidas a la Generalidad, concederá a la hacienda de la Generalidad la compensación necesaria para que aquélla cuente con los mismos recursos con los que obtenía antes. "Art. 20.—La exacción de las contribuciones sobre utilidades y riqueza mobiliaria, con arreglo a las leyes tributarias de la República, se efectuará en Cataluña por la Generalidad. Esta entregará a la Hacienda de la República: a) Una cuota anual revisable cada cinco años, cuyo importe será el promedio de los resultados líquidos de la recaudación obtenida en el quinquenio anterior. b) Una cuota adicional variable resultado del tanto por ciento del promedio de la recaudación obtenida en cada ejercicio sobre el importe de la cuota fija."

el mismo procedimiento establecido en el capítulo anterior. "Art. 22.—La Hacienda de la Generalidad recaudará con la intervención del ministerio de Hacienda de la República y con el premio que éste tenga señalado en el presupuesto como coste de los servicios, todas las contribuciones, impuestos y arbitrios que el Estado deba percibir en Cataluña con excepción de los monopolios y aduanas. "Art. 23.—Los convenios necesarios para la ejecución de lo dispuesto en los tres artículos anteriores, se concertarán y formalizarán entre el ministerio de Hacienda de la República y la Generalidad. Serán revisables cada cinco años, y cualquiera de las partes podrá rescindirlos al terminar cada quinquenio, poniéndolo en conocimiento de la otra parte con seis meses de antelación. "Artículo 24.—La Generalidad podrá utilizar como ingreso de sus presupuestos, todos los recursos que hasta ahora han tenido las Diputaciones catalanas, y lo que por este Estatuto se le ha transferido, en el artículo 18, y los que resulten de las nuevas ordenaciones que podrá efectuar en unos y otros. También podrá imponer otros gravámenes no comprendidos en los tres grupos anteriores, mediante acuerdo con el Estado, y garantías suficientes para evitar no resulten en contraposición ni versen en los mismos cuerpos contributivos que los recursos propios de la República. "Artículo 25.—Los derechos del Estado en territorio catalán relativo a minas, incluso sus contribuciones, agua, caza y pesca y bienes de usos públicos y los que sin ser de uso común pertenecen privadamente al Estado y están destinados a algún servicio público y al fomento de la riqueza nacional, pasarán a ser propiedad de Cataluña, excepto los que estén afectos a funciones cuyo ejercicio se haya reservado el Gobierno de la República. "Artículo 26.—Si el Estado emite deuda cuyo producto se haya de invertir total o parcialmente en la creación o mejoramiento de servicios reservados en este Estatuto, a la Generalidad, deberá ésta ser compensada recibiendo del producto de la nueva emisión a que tales servicios se destinan, la misma proporción que exista entre la población total de España i la de Cataluña. "Artículo transitorio.—Mientras el Gobierno de Cataluña no promulgue una ley propia de contabilidad, se regirá por la ley de contabilidad de la República. El dictamen acaba amb el relatiu al règim transitori i en el qual es preceptua el següent: "Artículo 44.—En el plazo de un mes a contar del día en que este Estatuto se promulgue con fuerza de ley, el presidente del Gobierno provisional de la Generalidad, convocará elecciones que se efectuarán por sufragio universal directo y secreto, de los diputados que deben constituir el primer Parlamento de Cataluña. Estos elegirán el presidente de la Generalidad. Para las elecciones a que se refiere el artículo anterior, el territorio de Cataluña se dividirá en las circunscripciones siguientes: (Segueix a la pàgina 5.)

REUNIO I ACORDS DE LA MINORIA CATALANA

MADRID, 8. — S'ha reunit la minoria catalana acabant la reunió a les set de la tarda i facilitant la següent nota ofidiosa: "Presidida por el Sr. Companys y actuando de secretario el Sr. Sbert, se ha reunido la minoría catalana con asistencia de los señores Domingo, Nicolau d'Oliver, Corominas, Hurrado, Campalans, Lluhi, Puig i Ferrater, Layret, Pale i Barba, Nogués, Puig D'Asprer, Estadella, Simó, Grau, Ventosa, Mias, Lesina, Riera Puntí, Loperena, Xirau J., Aragay, Xirau A. y Dolcet, pertenecientes todos a los sectores políticos que tienen la representación parlamentaria de Cataluña. Los señores Lluhi y Xirau A. informaron acerca del voto particular que formularon al dictamen de la Comisión de Estatutos acerca del de Cataluña, que representa la estricta adaptación de éste a la Constitución. Intervinieron; además de los diputados de la Izquierda Republicana de Cataluña y de la Unión Socialista, don Marcelino Domingo, el Sr. Nicolau D'Oliver, los señores Puig D'Asprer, Simó y Estadella, pertenecientes a los partidos radical socialista, Acción Catalana y republicanos radicales, y el Sr. Hurrado independiente, aceptando el principio mantenido en el voto particular en el sentido de que pasen al Estatuto todas cuantas facultades permita la Constitución. El Sr. Ruiz Lesina, socialista de la S. O. E. después de manifestar que defenderá esta proposición en el seno de su minoría, salvó su voto para el caso que ésta no aceptara tal criterio. El Sr. Estelrich formuló la reserva de que los diputados de la Lliga Regionalista, manteniéndose consecuentes con su actitud revisionista en relación con la Constitución de la República, atenderán a ella su actitud."

L'actitud de la Lliga

Madrid, 8. — Hem preguntat al senyor Estelrich quina serà l'actitud dels diputats de la Lliga davant la discussió de l'Estatut. El senyor Estelrich ha contestat: "Cal distingir en aquest assumpte, una qüestió de tàctica i una altra de contingut. Quant a tàctica, repetixo novament tot quant he dit sempre: que tota la responsabilitat de l'actuació ha de concentrar-se sobre els diputats de l'Esquerra catalana, els quals, fins ara han portat totes les iniciatives. Quant al contingut de l'Estatut, nosaltres en general defensarem tot vot particular i tota esmena que es presenti millorant el dictamen o bé apropiant-lo al text de l'Estatut que es votà, Catalunya. Per altra banda, nosaltres ens reservem la facultat de presentar esmenes pròpies sempre que considerem insuficients les que s'hagin presentat."

RESUM DEL DICTAMEN DE LA COMISSIO

Madrid, 8. — Aquesta nit ha estat il·lurat a la premsa el dictamen de la Comissió d'Estatuts sobre el de Catalunya. Els extrems més importants del mateix, ja que en ells hom hi fixa el criteri de la Comissió amb referència a les atribucions que es concedeixen a la Generalitat i a la qüestió d'His-

DAVANT LES CAMPANYES DE DISCORDIA L'ACTITUD DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Amb la indignació que ens produí un article sobre Prats de Molló, publicat a "La Publicitat" fa pocs dies, signat per un tal X. Sanahuja, de seguida que hem sabut el senyor Macià de tornada a Barcelona, ens hem personat a la Generalitat, per si volia dir-nos quin era el seu criteri sobre aquest cas. Constatem, fruit d'aquesta visita, l'optimisme d'aquest home i la fe absoluta que té en les coses de Catalunya i que li donen aquesta serenitat exemplar i aquesta elevació d'esperit que el fa alçar per damunt de les peteses de certs homes, de certs diaris i de certs partits de casa nostra. En parlar de la seva serenitat "exemplar" no ho diem simplement per arrodonir una frase, sinó per fer-la contrastar amb la feblesa moral de tants altres homes públics de Catalunya, que la perden a la més petita contrarietat personal. Són ells la major part de les dretes, són ells els esperits assenyats i conservadors del catalanisme, són ells encara els que volen tenir un cert radicalisme català, com els de "La Publicitat", que perden materialment els estrepes davant una simple derrota electoral i davant l'allunyament tan natural en què han hagut de viure del Poder durant aquest any. A això darrer, sobretot, ells no s'hi resignen, no saben, no poden resignar-s'hi. L'estar allunyats del Poder els fa perdre de tal manera la serenitat, que arriben a oblidar-se de la transcendència històrica del moment actual de Catalunya i s'abandonen, apassionats, a tàctiques que en podrien fer perdre tota l'eficàcia. I el més innoble del cas és que, en emprar aquestes tàctiques, ho fan d'una manera vergonyant: tirant la pedra i amagant la mà, atiant un tercer, encara que no sigui dels seus, i fent-se eco, amb una gran complaença, d'aquells incidents de lluites personals entre nosaltres que, en aquest moment, res de bé no poden fer a Catalunya. En aquests procediments vergonyants excel·leix "La Publicitat". Tant, que fins els homes del "Partit Catalanista Republicà", tenint-ne plena consciència, es veieren forçats a declarar públicament que "La Publicitat" no era òrgan del seu Partit, confessant així, d'una manera implícita, que no se sentien capaços de controlar per més temps els homes que l'animen, com els Capdevila, els Brunet, els Llates, els Planes, i d'altres que ara (qui ho havia de dir!) s'han convertit en punts del catalanisme pur i en definidors de la moralitat, de l'austeritat i de l'aptitud dels homes d'Esquerra que tingueren la consagració major, per part del poble, que mai cap partit hagi tingut a Catalunya. No s'hi val, senyors catalanistes purs, austers, morals, savis, polítics, que en aquests moments, quan Catalunya hauria d'aparèixer compacta, vosaltres us complagueu a publicar, amb gressos titulars i encara amb avisos i cartellots, cridant l'atenció dels vostres lectors, perquè no els passi per alt, totes aquelles coses que, començant per ésser falsedat, donen a casa nostra i als nostres enemics l'espectacle de la discòrdia més idiota i de la divisió més suïcida. No teniu paciència per a esperar ni uns mesos per a consultar el poble si vol que sigueu vosaltres els que ens succeïu en el govern? A tal punt arriba el vostre zel patriòtic i la vostra aviditat? És que creieu, potser, que segons com anessin les coses, podrien enviar a Madrid patriotes sacrificats com alguns d'aquests esmentats de què us serviu, que amb l'aportació humorística que feren ja des dels primers moments de més emoció a l'obra de la República i a la del redreçament nacional de Catalunya demostraren clarament quines eren les seves aptituds i els seus entusiasmes patriòtics? És que per ventura creieu que si mai calgués fer un gest a Catalunya podria invitar-la a fer-lo, podria encarnar-lo un home irresponsable com el que signa l'esmentat article? Aquest irresponsable de la valor moral del qual és fàcil jutjar quan no sols s'esforça a dir --- gràcies al vostre diari --- el que primer li passa pel cap, sinó a atiar aquest contra aquell, a voler fer parlar els uns contra els altres, a fer encara més repugnant, més mancada de tàctica, més antipatriòtica, més suïcida, la baralla que malauradament veiem entre els catalans? Quin concepte deu tenir dels "deures sagrats de Catalunya", que gosa invocar, que li inspiri aquestes tàctiques, que, si a algú pot semblar que tenen res de sagrat, den ésser a ell només i als homes de "La Publicitat", que tan hospitalàriament l'emparen? Per tot això parlàvem de la serenitat exemplar del President. Ells no han sabut esperar ni un sol any. El President n'espera a la vora de vuit, silenciós, però actiu, i sense ferir ningú, i a l'exili. Per això també hem trobat exemplar el gest silenciós i de menyspreu amb què ens ha respost el senyor Macià, en parlar-li de l'esmentat article. Aquest mateix gest devia fer en llegir els atacs de Massó i Llorens, aquest home políticament tan negatiu, que, després d'haver escrit en una revista de Montevideo que "ELS CATALANS SOM UNA GENT VIL DE TOTA VILESA"; després d'haver col·laborat tota la seva vida amb homes de la monarquia, primer, i més tard, vergonyantment, amb la dictadura, ara ve a Barcelona, amb el pretext d'alçar bandera de radicalisme i de puritanisme català, a cobrar els sous de quan va marxar i del temps que estigué fora. Aquest mateix deu ésser el gest que fa quan s'assabenta de certes propagandes i afirmacions de la gent de la dreta, i especialment dels del "DIC", que han convertit la bandera de Crist en la bandera de la difamació, de la groleria, de l'escàndol i de la calúmia. Aquest mateix deu ésser el gest que feu en llegir l'article que, d'una manera tan indigna, comenta el fet de Prats de Molló, que, fracassat i tot, féu conèixer el problema de Catalunya a tot el món i les iniquitats de la dictadura i de la monarquia espanyola. Les úniques paraules que hem pogut arrencar de Havis del President de Catalunya, són les següents: "L'intent de Prats de Molló és la cosa de la qual sento més orgull de tota la meua vida. Així em penso que ho deuen sentir els meus amics fidels que m'hi acompanyaven. Ja en parlàré al seu dia, de Prats de Molló, i de la manera deguda. Ja en parlàré quan no pugui semblar, ni de lluny ni d'aprop, que el parlar-ne és acceptar el diàleg ni amb els de Barcelona, ni amb els de Madrid, que, coincidint, per cert, ben curosament, n'han parlat d'una manera tan poc noble. No en són dignes del diàleg ni ells, ni els periòdics, dignint-se el nom que es dignin, que se'n fan eco."

Tornada de Villa Cisneros

Dimecres arribaran a Barcelona 27 deportats

"Solidaridad Obrera" d'ahir donava compte d'haver rebut el següent telegrama: "Puerto Luz, 7. — Estamos libertad treinta compañeros. Embarcamos veintisiete vapor "Ciudad Sevilla". Tres quedan hospitalizados. Total hospitalizados veintidós. Llegada miércoles trece. — Liadó, Capdevila, Robles."

L'ESTATUT BASC

El 24 el votaran els Ajuntaments i el 8 de maig s'efectuarà el plebiscit

Van molt avançats els treballs de redacció de l'Estatut basc. La Comissió de tècnics, que ha treballat intensament en el ministeri d'Hisenda, està donant els darrers tocs a la part financera. L'Estatut estarà acabat el proper diumenge. El dia 24 serà sotmès a la votació dels Ajuntaments, i el dia 8 de maig, tindrà lloc el plebiscit.

INAUGURACIO DEL PARVULARI FORESTIER

Demà, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc la inauguració d'aquesta nova institució d'ensenyament per als infants més petits dels barris de Sans, Hostafrancs i Poble Sec. És una nova Escola que l'Ajuntament republicà de la nostra Ciutat ha establert a profit, especialment, dels nois de famílies obreres. Ciutadans! Acudiu a la festa de la inauguració, per a pal·lesar, amb la vostra assistència, la conformitat amb l'obra de Cultura popular que realitzen els nostres homes representatius a l'Ajuntament de Barcelona.